

دریچه

شکار در جنگل‌های شمال کشور به مدت ۵ سال ممنوع شد

● مه‌ر:مدیرکل محیط زیست مازندران با اعلام ممنوعیت پنج‌ساله شکار در جنگل‌های شمال گفت: این تصمیم در تکمیل ابلاغ آیین‌نامه قانون شکار و صید گرفته شد. حسینعلی ابراهیمی کارنامی، مدیرکل محیط زیست مازندران، با اشاره به صدور اطلاعیه‌ای در خصوص اجرای قانون ممنوعیت پنج‌ساله شکار در جنگل‌های شمال کشور گفت: این تصمیم برای تمامی جنگل‌های استان‌های گلستان، مازندران و گیلان گرفته شده و در تکمیل ابلاغ آیین‌نامه قانون شکار و صید صورت گرفته است. وی در ادامه تصریح کرد: با توجه به اهمیت و ارزش‌های اکولوژیک جنگل‌های هیرکانی شمال و در راستای اجرای برنامه‌های تنفس جنگل‌های هیرکانی شمال، به استناد بند «و» ماده ۶ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست، هرگونه تیراندازی و شکار در سطح کلیه عرصه‌های جنگلی شمال کشور واقع در استان‌های گیلان، مازندران و گلستان ممنوع بوده و از تاریخ ۹۹/۲/۳ به مدت پنج سال به عنوان مناطق شکار ممنوع تعیین و معرفی شد. با صدور چنین قوانینی می‌توانیم امیدوار باشیم که نسل حیات وحش کشور حفظ شود. مدیرکل محیط زیست مازندران با بیان اینکه طبق قانون، صدور پروانه شکار در سال جدید منوط به تصمیم شورای عالی محیط زیست است، ابراز کرد: با اعلام ممنوعیت شکار در جنگل‌های شمال عملاً امکان صدور پروانه در این مناطق وجود ندارد و حمل سلاح هم در این مناطق ممکن نخواهد بود. با صدور این تصمیم، دفاع در مرجع قضایی از حقوق در خصوص حمل و به‌کارگیری سلاح از سوی متعديان به طبیعت برای مأموران محیط زیست آسان شد. ابراهیمی کارنامی با اشاره به اینکه طبق آیین‌نامه شکار و صید جرائم شکار افزایش چشم‌گیر داشته است، خاطرنشان کرد: برپه شکار حیوان ماده به مدت، حدود ۳۰ برابر بیش از ن در نظر گرفته شده است. برای مثال جریبه شکار مرال بر ۵۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان برآورد شده اما شکار مرال ماده ۱۵۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان تعیین شده است.

افتتاح ۱۱ ایستگاه جدید مترو در سال جاری

● ایسنا: مدیرعامل متروی تهران اعلام کرد در صورت تحقق منابع مالی در سال جاری، شاهد افتتاح ۱۱ ایستگاه جدید مترو خواهیم بود. علی‌امام در خصوص برنامه‌های سال ۹۹ شرکت متروی تهران، اظهار کرد: با وجود مشکلات مالی فراوان در صدد این هستیم تا پایان سال جاری، ۷ کیلومتر از خط شش با ۶ ایستگاه حداقل ستاری تا تربیت مدرس را به بهره‌برداری برسانیم. در خطوط ۷ و ۲ مترو نیازمند نصب تجهیزات هستیم و همچنین براساس برنامه‌ریزی‌های صورت‌گرفته در قسمت جنوبی خط شش نیز ایستگاه امیرکبیر و ورودی دوم ایستگاه بعثت افتتاح خواهد شد. امام گفت: همچنین در خط هفت مترو شاهد افتتاح ایستگاه‌های محلاتی، بوستان گفت‌وگو، برج میلاد و میدان قیام در سال جاری خواهیم بود. وی با بیان اینکه در خط سه مترو ساخت واحداث ایستگاه اقدیسه همچنان باقی مانده که در سال جاری باید قف‌ری برای آن کرد، افزود: ساخت پایانه اکباتان و فاز دوم پایانه کلاهدوز نیز در لیست برنامه‌های امسال شرکت مترو قرار دارد.

فرمانده‌نگ مرزی تایباد عنوان کرد شفاف‌سازی ماجرای غرق شدن اتباع افغانستانی

● پلیس:فرمانده‌نگ مرزی تایباد ضمن شفاف‌سازی ماجرای پشت پرده غرق‌شدن اتباع افغانستانی، گفت: این خبر روز ۱۳ اردیبهشت ۹۹ در شبکه‌های اجتماعی افغانستان منتشر شد، علی‌رغم اینکه در آن روز، اتفاق خاصی را در مرز نداشتیم برلیم تعجب‌آب بود. سرهنگ کاظم صمدی با بیان اینکه در تحقیقات اولیه مشخص شد هیچ مورد خاصی در مرز رخ نداده است، خاطرنشان کرد: به منظور شفاف‌سازی ماجرا با مرزبان سرحدی غرب افغانستان «گلبدین الکوزی» تماس گرفتم اما با عدم پاسخ‌گویی وی مواجه شدم بر همین اساس برای روشن‌شدن بیشتر این ماجرا، علاوه بر ارسال ۳ مکاتبه رسمی مرزی، ۲ مرحله تقاضای ملاقات اضطراری مرزی را کردم اما همچنان با عدم پاسخ‌گویی طرف مقابل مواجه شدم. فرمانده‌نگ مرزی تایباد همچنین به مکاتبه دیگر مرزبانی جمهوری اسلامی ایران با کشور افغانستان و تشریح اهداف پشت پرده دشمنان برای برهم‌زن روابط دو کشور اشاره و بیان کرد: با توجه به اهمیت موضوع برای مرزبانی جمهوری اسلامی ایران و نیز در راستای شفاف‌سازی، تعدادی از نیروهای مرزبانی به منطقه اعزام و اقدام به پایش از دهانه سه مرزی (مرز مشترک ایران، افغانستان، ترکمنستان تا انتهای حوزه جنت‌آباد) کردند. وی به بازدید میدانی و دقیق از حاشیه رودخانه برای مشخص‌شدن موضوع و عدم دریافت هرگونه آثار و ادله مبنی بر وقوع حادثه اشاره و تصریح کرد: شخصا نقطه به نقطه رودخانه هریرود و حاشیه آن را بررسی کردم اما هیچ آثار و علائمی مبنی بر وقوع چنین اتفاقی را مشاهده نکردم. این مقام مرزبانی ادامه داد: وضعیت جغرافیایی، شیب و قوس رودخانه هریرود به گونه‌ای است که اگر چیزی روی آب شناور باشد باید به سمت ساحل ایران بیاید بنابراین از مرزبانان افغانستانی درخواست مجدد برای بازدید مشترک و میدانی و شفاف‌سازی بیشتر را کردم.

شرق: لایحه نشاط شهری و ساماندهی پیاده‌روها، به محل مناقشه میان مخالفان و موافقانش بدل شده، مسئله‌ای که از سال‌های گذشته درباره‌اش بحث و جدل وجود داشته است، شورای شهر تهران لایحه‌ای را در دست بررسی دارد که مطابق آن یک سوم از پیاده‌روهای بالای شش متر را می‌توان به صنف اغذیه اجاره داد؛ اما این طرح می‌تفقدان، به آن پیاده‌فروشی می‌گویند، می‌تواند در تعارض با عمومی‌بودن معابر و خیابان‌ها تلقی شود. طبق ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها همه خیابان‌ها، پیاده‌روها و معابر عمومی شهر متعلق به مردم است و هرگونه ایجاد سد معبر یا نصب دکه یا هر چیزی که باعث اخلاخل در رفت‌وآمد مردم شود، خلاف قانون است؛ اما با وجود همین قانون می‌بینیم که هنوز که خیری از ساماندهی نیست، بسیاری از کسبه با گرفتن بخشی از پیاده‌رو رفت‌وآمد را برای مردم سخت کرده‌اند و با تملک بخشی از پیاده‌روهای تنگ مردم را برای پیاده‌روی روانه خیابان‌ها می‌کنند. از یک طرفی هم موافقان این طرح می‌گویند این طرح و ایده در بیشتر کشورهای دنیا اجرائی شده و باعث حضور بیشتر مردم در شهر می‌شود و از طرفی می‌تواند درآمدی برای شهرداری ورشکسته باشد. حالا علی اعطا، سخنگوی شورای اسلامی شهر تهران، در روزهایی که این لایحه در حال بررسی در کمیسیون‌های شورااست، از منتقدان و طرفداران این طرح دعوت کرد تا درباره‌اش گفت‌وگو کنند. این گزارش نگاهی دارد به موافقان و مخالفان لایحه‌ای که معلوم نیست در تهران با معماری نه‌چندان درست و درمانش اجراشدنی است یا نه.

ساماندهی یا فروش؟

نژاد زاهدبهرام در گفت‌وگو با «شرق»، درباره لایحه ساماندهی پیاده‌روها می‌گوید: «کلمه پیاده‌روفروشی کلمه خوبی نیست. ما در ادبیات ذهنی‌مان کلمه فروش مفهوم و بار منفی دارد. برای همین بار منفی است که مسئله پیاده‌روها شده مثل تراکم‌فروشی و شهرفروشی و برای همین ادبیات منفی با خودش می‌آورد؛ بنابراین باید از این ادبیات فاصله بگیریم؛ چراکه فروش بحث فروش می‌آید، چیزی منفی و از رده خارج و منفور است و نباید راجع به آن بحث کرد. به‌همین‌خاطر من می‌گویم ساماندهی پیاده‌روها، لایحه‌ای که در دست داریم، لایحه ساماندهی پیاده‌روهاست (عنوان اصلی‌اش نشاط شهری و ساماندهی پیاده‌روها بود) که کمی درباره‌اش توضیح می‌دهم. موضوع اصلی این لایحه نشاط شهری است. ما اگر امروز سری به خیابان‌های بزنیم و اگر بخواهیم در کافی‌شاپی استراحت کنیم، اگر کافه فضای بیرونی هم داشته باشد، ترجیح می‌دهیم در بیرون بنشینیم. این مسئله درباره رستوران‌ها هم صدق می‌کند. همین بیرون‌نشستن باعث نشاط شهری و تعامل می‌شود. جاهایی که آدم‌ها به صورت مداوم استفاده می‌کنند، می‌تواند باعث تعامل شود. این ماجرا هم صرفا درباره صنوف غذایی است و هیچ ارتباطی به صنوف دیگر ندارد. این مسئله اولاً پیاده‌روفروشی نیست؛ بلکه ساماندهی پیاده‌روهاست. در ساماندهی مفاهیمی مثل نشاط شهری، تعامل، اعتماد مشترک و شهر انسان‌محور معنادار می‌شود. دوم اینکه این مسئله درباره برخی پیاده‌روهای دارای ظرفیت اجراشدنی است. کدام پیاده‌روها؟ پیاده‌روهای بالای شش متر. سوم اینکه چه صنفی می‌تواند از این طرح استفاده کند؟ صنفی که مربوط به تغذیه هستند. آبیومیفروشی، رستوران‌ها و کافی‌شاپ‌ها. همین و بس».

او در ادامه افزود: «البته این لایحه هنوز به صحن آورده نشده و در کمیسیون‌ها در حال بررسی است؛ اما من از آن دفاع می‌کنم. البته اشکالاتی دارد که

برطرفش می‌کنیم. این مسئله در یک‌سری صنوف خاص، در یک سری پیاده‌روهای خاص و با یک هدف خاص اجرا می‌شود». او در پاسخ به این سؤال که آیا این لایحه در ایران اجراشدنی است، گفت: «به نظرم وقتی ما در شهرسازی شروطی را برای پیاده‌روسازی گذاشته‌ایم، یک‌سری از پیاده‌روها حتما شرایطش را دارند؛ مثلاً پیاده‌روهای خیابان ولیعصر یا پیاده‌روهای منطقه ۲ این ظرفیت را دارند و البته همین الان مرسوم است که برخی کسبه از پیاده‌رو برای کسب‌وکارشان استفاده می‌کنند؛ اما یک سری پیاده‌روها اصلاً امکان استفاده ندارند. ممکن است من جگرکی داشته باشم؛ اما پیاده‌رو جلوی‌ش حتی یک متر هم نباشد. طبیعت چنین فضایی اصلاً امکان این اتفاق را ندارد». نژادبهرام تصریح کرد: «پیشنهاد خود من این است که این برنامه به صورت پایلوت در یکی، دو منطقه اجرائی شود و آثارش را ببینیم و گسترش بدهیم». او در پاسخ به این سؤال که آیا مبلغی برای استفاده کسبه از پیاده‌رو در نظر گرفته شده، گفت: «بله، در نظر گرفته شده. مطابق مصوبه سال ۱۳۵۹ شورای انقلاب، شهرداری‌ها مالکیت پیاده‌روها و معبرهای موجود در شهر را برعهده دارند و براساس این مصوبه شهرداری می‌تواند در این حوزه درآمد داشته باشد. شهرداری می‌تواند یک‌سوم پیاده‌روهای بالای شش متر را اجاره بدهد. رقم اجاره متفاوت است و بستگی به منطقه و شرایط صنف و نوع آن دارد». نژادبهرام در پایان خاطرنشان کرد: «برای بررسی یک موضوع باید نگاهی همه‌جانبه به آن داشت. اول باید دید این کار به چه صورتی انجام شود، دوم اینکه نتایجش در شادسازی شهری چیست؟ سوم اینکه آیا شهرداری مجاز است؟ آیا قرار است درباره همه صنف باشد و همه پیاده‌روها؟ این کار در دنیا مرسوم است. از اواخر دهه ۸۰ که شهرها شکل ماشینی به خود گرفتند و این بیشتر ماشین‌ها هستند که حاکمیت بر شهر می‌کنند، شهرسازان از این رویکرد استقبال کردند و فکر کردند این رویکرد می‌تواند انسان را به بدنه عمومی شهر پیوند بدهد».

در تهران پیاده‌رو نداریم

تعرض به پیاده‌رو به اشکال مختلف، قصه جدیدی نیست. از قدیم، دست‌فروشان متحرک و ثابت، واکسی‌ها، متدکیان و... همواره بخش یا بخش‌هایی از پیاده‌روها را اشغال و مشکلات مختلفی را برای رهگذران ایجاد می‌کردند. حالا با مدرن‌شدن مغازه‌ها در ایران می‌شود تملک را در پیاده‌روها هم در ایران دید. البته درست است که این مسئله در همه دنیا مرسوم است؛ اما آیا تمام دنیا خیابان‌هایش شبیه تهران است؟ آیا معماری تهران می‌تواند محل مناسبی برای استفاده از پیاده‌رو برای

کسبه باشد؟

قدر قلاح، جامعه‌شناس شهری، در گفت‌وگو با «شرق» دراین‌باره می‌گوید: «این مسئله بستگی به

جامعه

بررسی لایحه بهره‌برداری از پیاده‌روها در گفت‌وگو با یک جامعه‌شناس و یک عضو شورا

چوب حراج بر کف پیاده‌روها

علی حدادی اصل، تا

مکان و فرهنگ و رفتار مردم دارد. در همه دنیا در شهرها، پیاده‌رو فضای عمومی و در دسترس مردم است. تصرف آن هم در اختیار مردم است. این موضوع راه‌رفتن است، نیمکتی است که مردم روی آن استراحت می‌کنند و گفت‌وگو می‌کنند؛ اما گاهی جلوی برخی مغازه‌های خوراکی‌فروشی را مهربای نشستن مردم می‌کنند؛ اما شهرداری موظف است در چنین شرایطی معادلی برای فضای رفت‌وآمد مردم مهیا کند. اگر اجازه به مغازه‌دار داده می‌شود که از فضای پیاده‌رو برای کسبش استفاده کند، موظف است تمیزی آن فضا، زیبایی‌سازی و ایجاد فضایی برای حرکت مردم را فراهم کند. مردم نمی‌توانند در خیابان زیگزاگ بروند و حق عبور و مرورشان پایمال شود». او در ادامه افزود: «این فضایی که در اختیار کسبه قرار می‌گیرد، باز هم به‌عنوان فضای عمومی در اختیار مردم تلقی می‌شود. من خاطرم هست سال ۹۰ در طرحی بنا بود از چهارراه ولیعصر به سمت میدان انقلاب آن فضای دانشگاهی پیاده‌راه شود (طرح دانایی) و من هم مسئولیتی در بخش اجتماعی آن نداشتیم. البته این طرح عملی نشد؛ اما می‌خواهم نکته‌ای را طرح کنم و آن این است که چنین طرح‌هایی در همه جای دنیا اجرا می‌شود. در چنین فضاهایی عبور و مرور ماشین ممنوع است و فضا برای پیاده است. در چنین شرایطی حق مردم تصبیع نمی‌شود و باعث حضور مردم در فضای عمومی می‌شود؛ اما الان به صورت کلی که پیاده‌روها در تصرف بخش خصوصی است و ما اصلاً در تهران پیاده‌رو نداریم. با طرح خیابان انقلاب به این دلیل مخالفت شد که گفتند در الگوی زندگی ما به خیابان‌رفتن جایی ندارد. درحالی‌که در خیابان و میادین مردم حضور داشتند؛ اما اینکه به این صورت که شهرداری از این مسئله کسب درآمد کند، غلط است. ما با دنبال حضور مردم هستیم یا کسب درآمد؟ در تمام دنیا اگر چنین کاری می‌کنند، برای کشاندن مردم به خیابان و تعامل اجتماعی است؛ اما اینجا از هر طرحی برای کسب درآمد استفاده می‌کنند. حق مردم هم پایمال می‌شود و مردم هم دیگر نمی‌توانند در فضا راحت رفت‌وآمد کنند؛ چراکه اختصاصی مغازه‌ها می‌شود».

جزئیات لایحه

براساس لایحه‌ای که از سوی شهرداری به شورای اسلامی شهر تهران ارائه شده است، در صورت تصویب نهایی، شهرداری مجاز خواهد بود «به مجموعه‌ای از اصناف حوزه خوراکی و آشامیدنی، امکان تصرف پیاده‌رو را در راستای درآمدزایی بفروشد».

در گزارش توجیهی لایحه بهره‌برداری از پیاده‌روها که «مه‌ر» آن را منتشر کرده، آمده است: «شهر به‌عنوان پیچیده‌ترین مکان اجتماعی ساخته‌شده دست بشر، نیازمند آن است که بافتی سرزنده داشته باشد؛ بافتی متشکل از فضای شهری

سرزنده که پیاده‌روها یکی از آنهاست. افزایش کیفیت پیاده‌روهای شهری نه‌تنها عابران پیاده بیشتری را جذب می‌کند؛ بلکه به ایجاد فضای مطلوب عمومی نیز کمک خواهد کرد. پیاده‌روهای سرزنده در بسیاری از شهرهای جهان با گذری کوتاه و سنک‌فرش‌شده در طول خیابان‌های بزرگ و مملو از ماشین با غنی‌سازی فضای عمومی، قابل تردد و با تأکید بر تعامل میان افراد شکل گرفته شده است. دستیابی به چنین خصیصه‌هایی مستلزم ارتقای کیفی و کمی فضاست. در دهه‌های اخیر برای حل مسائلی از این قبیل و بازگرداندن سرزندگی و نشاط به حیات جمعی در بسیاری از کشورها، بهسازی و طراحی پیاده‌روها از طریق حضور و فعالیت کسب‌وکارها در بخشی از پیاده‌رو بدون مختل‌کردن حرکت پیاده در دستور کار بسیاری از مدیران شهری قرار گرفته است. ویرتین مغازه‌ها و فعالیت آنها در حاشیه پیاده‌روها، یکی از چشمان‌ناظر پیاده‌روها محسوب می‌شوند؛ بنابراین باعث انسجام و کنترل اجتماعی، احساس راحتی و آسایش عابران و امنیت می‌شوند. حضور کاربری‌هایی در حاشیه پیاده‌روها مانند کافه‌ها و رستوران‌ها باعث القای سرزندگی فضا، گسترش فعالیت‌های اجتماعی و افزایش مدت حضور مردم در پیاده‌روها می‌شود».

در این گزارش از دریافت حق بهره‌برداری موقت از ظرفیت پیاده‌روهای شهر تهران به‌عنوان یکی از منابع درآم‌دی پایدار نام برده شده است. در لایحه طرح بهره‌برداری از پیاده‌روها آمده است: با هدف افزایش نشاط اجتماعی و ایجاد منافع اقتصادی و درآمد پایدار برای شهرداری تهران، از ظرفیت پیاده‌روهای تهران برای ارائه خدمات مجاز از سوی اصناف و کسبه به شهروندان درباره واگذاری قسمتی از پارک‌ها و میادین و اموال عمومی‌اعم از عرصه و اعیان از شمول قانون مالک و مستاجر مصوب سال ۱۳۵۹ شورای انقلاب تصمصیرگیری شود.

براساس این لایحه پیشنهاد شده که شورای‌عالی ساماندهی استفاده از پیاده‌روها متشکل از معاون خدمات شهری و محیط زیست به‌عنوان رئیس شورا، معاون هماهنگی و امور مناطق (یا نماینده تام‌الاختیار او)، معاون مالی و اقتصاد شهری (یا نماینده تام‌الاختیار او)، معاون حمل‌ونقل و ترافیک (یا نماینده تام‌الاختیار او)، معاون شهرسازی و معماری (یا نماینده تام‌الاختیار او)، مدیرعامل شرکت ساماندهی و مشاغل شهر به‌عنوان مدیر شورا و یک نماینده از شورای شهر تهران باشد. جلسات این شورا هر سه ماه یک بار یا بر حسب ضرورت تشکیل خواهد شد. همچنین به منظور اجرای کامل طرح و مصوبات شورای‌عالی ساماندهی استفاده از پیاده‌روها، کمیته‌ای در سطح منطقه نیز تشکیل می‌شود. حق بهره‌برداری موقت از پیاده‌روها نیز براساس فرمول مساحت × قیمت منطقه‌ای براساس آخرین دفترچه ارزش معاملاتی ملکی × ضریب تعدیل محاسبه می‌شود.

درآمدهای حاصله نیز به حساب خزانه کل شهرداری واریز می‌شود و ۳۰ درصد از آن به حساب شرکت ساماندهی مشاغل به منظور اجرای مأموریت‌های محوله اختصاص خواهد یافت. در این لایحه تأکید شده «حق کسب و پیشه و سرقفلی به محل‌های پیش‌بینی‌شده تعلق نخواهد گرفت. همچنین حق ججع‌آوری فعالیت‌ها در صورت نیاز به معبر و فضای عمومی وجود دارد. حق فسخ قرارداد بدون رجوع به مراجع قضائی و بدون پرداخت خسارت احتمالی پیش‌بینی شده است. همچنین حق واگذاری به غیر وجود ندارد. همچنین گزارش‌هایی سه‌ماهه درباره اجرای این طرح به شورای شهر تهران ارائه خواهد شد».

خبر

هشدارکرونا‌بی به ۱۳ استان

● سخنگوی وزارت بهداشت از تشخیص قطعی دوهزار و ۱۰۲ بیمار جدید مبتلا به کووید۱۹ طی ۲۴ ساعت منتهی به ظهر جمعه در کشور خبر داد. کیانوش جهانپور گفت: از روز پنجشنبه تا روز جمعه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۹ و بر اساس معیارهای قطعی تشخیصی دو هزار و ۱۰۲ بیمار جدید مبتلا به کووید۱۹ در کشور شناسایی شد. به این ترتیب مجموع بیماران کووید۱۹ در کشور به ۱۱۶ هزار و ۶۳۵ نفر رسید. وی با بیان اینکه روند نزولی فوت ناشی از کووید۱۹ را در کشور شاهد هستیم (به غیر از روز گذشته که افزایش نسبی در این زمینه داشتیم)، گفت: متأسفانه در طول ۲۴ ساعت گذشته، ۴۸ بیمار کووید۱۹ جان خود را از دست دادند. به این ترتیب مجموع جان‌بخکان این بیماری به ۶ هزار و ۹۰۲ نفر رسید. اما خوشبختانه تاکنون ۹۱ هزار و ۸۳۶ نفر از بیماران، بهبود یافته و ترخیص شده‌اند. جهانپور گفت: ۲۷۲۷ نفر از بیماران مبتلا به کووید۱۹ در وضعیت شدید این بیماری تحت مراقبت قرار دارند. به گفته وی، تاکنون ۶۵۸ هزار و ۶۰۴ آزمایش تشخیص کووید۱۹ در کشور انجام شده است. جهانپور با اشاره به بیماریابی فعال‌تر کووید ۱۹ در همه استان‌ها گفت: بیش از ۸۰ درصد موارد شناسایی‌شده در ۲۴ ساعت گذشته، از موارد متوسط و دارای علائم خفیف و در خوشه‌های نامن و در تماس نزدیک و مجاوران با بیماران مبتلا بوده و تنها ۳۸۵ مورد بستری و ارجاعی به بیمارستان‌ها در همه استان‌ها شناسایی شدند. وی گفت: در روزها و هفته‌های گذشته این گسترش شناسایی موارد خفیف و سریایی را نداشتیم و هر روز این روند توسعه می‌یابد و امیدواری طی روزهای آتی، شناسایی فعال‌تر افراد بدون علامت و دارای علائم خفیف و متوسط را داشته باشیم تا مسیر کنترل بیماری همواتر شود. جهانپور درباره استان خوزستان نیز گفت: در استان خوزستان با اقدامات انجام‌شده و اعمال محدودیت‌های شکل‌گرفته، این امیدواری ایجاد شده که در روزهای آتی کاهش موارد بستری و سریایی را شاهد باشیم. اما کمابان وضعیت در این استان قرمز است. وی در عین حال گفت: نسبت به افزایش موارد بروز و بستری در چند استان طی روزهای آتی نیز هشدار می‌دهیم. در مورد استان‌های لرستان، سیستان‌بلوچستان و آذربایجان شرقی این گمان وجود دارد که در روزهای آتی شاهد افزایش موارد ابتلای جدید و بستری باشیم. بر همین اساس تقاضا داریم مردم دقت و جدیت بیشتری در رعایت نکات بهداشت فردی و رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی داشته باشند. همچنین در خبری دیگر رئیس اداره مراقبت مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت گفت: در تهران هنوز همه‌گیری کرونا را پشت سر نگذاشته‌ایم و همچنان در خطر هستیم. حسین عرفانی، رئیس اداره مراقبت مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت درباره مدیریت کرونا در کلان‌شهر تهران خاطرنشان کرد: اینکه همه‌گیری را در این شهر پشت سر گذاشته باشیم دور از ذهن به نظر می‌رسد چراکه مطالعه شاخص‌های همه‌گیری‌شناسی این موضوع را نشان نمی‌دهد. وی تأکید کرد: علی‌رغم تمام رحناتی که کشیده شده و همکاری‌هایی که مردم داشتند، باید بدانیم خطر کاملاً برطرف نشده و همچنان موج اپیدمی کروناویروس در تهران برقرار است، از این‌رو باز هم رعایت نکات بهداشتی را توصیه می‌کنیم. همچنین حیب‌الله مسعودی‌فرید، معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی در گفت‌وگو با ایلنا اردیبهشت مهدی‌های کودک نیز بازگشایی می‌شوند؟ گفت: به طور معمول مادران شافل کودکان خود را برای نگهداری در ساعات کاری خود به مهدکودک می‌فرستادند، اما در حال حاضر با شرایطی که ایجاد شده است مادران شافل به دلیل تغییر فضاهای مهدای کودک یا مجبور هستند کودکان را با خود به محل کار ببرند یا در صورتی که بتوانند از شرایط دورکاری استفاده کنند. البته با توجه به شرایط ایجادشده و بیماری کرونا این نگرانی وجود دارد که کودکان نتوانند به درستی موارد بهداشتی و فاصله‌گذاری را رعایت کنند. از همین‌رو ما در این خصوص پروتکلی را تدوین و به ستاد ملی مقابله با کرونا پیشنهاد داده‌ایم. فرید با اشاره به اینکه می‌توانیم به صورت مرحله‌ای کودکان را در مهدهای کودک پذیرش کنیم، تصریح کرد: همان‌طور که سه هفته گذشته مهدهای کودک برای ثبت نام و دیگر فعالیت‌های جانبی مانند تعمیرات و... بازگشایی شد، در حال حاضر نیز با توجه به اینکه یک‌سری از خانواده‌ها جایی برای نگهداری از کودکانشان ندارند، ما درخواست کلی به ستاد ملی مقابله با کرونا داده‌ایم تا در صورت موافقت آنها پروتکل بازگشایی مرحله‌ای مهدهای کودک را با توجه به موارد بهداشتی اعلام کنیم.

توتل‌های کرونا‌بی فایده است

عضو کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا گفت: توتل‌هایی که در ورودی برخی سازمان‌ها یا فروشگاه‌ها به عنوان توتنل ضدعفونی افراد ایجاد شده، نقشی در پیشگیری از کرونا ندارد و بی‌فایده است. مسعود مرددانی درباره توتل‌های ضدعفونی که در ورودی برخی فروشگاه‌ها یا برخی سازمان‌ها برای افراد نصب شده، افزود: اینها فریعات و کارهای بی‌فایده است که بعید می‌دانم مؤثر باشد و بی‌فایده هستند. معلوم نیست مایعی که در این توتل‌ها پاشیده می‌شود آب است یا محلول ضدعفونی‌کننده، اگر آب باشد که فایده‌ای ندارد و اگر محصول ضدعفونی حاوی الکل یا آب زاول باشد هم تأثیر چندانی ندارد و حتی ممکن است ورود آن به دهان یا دستگاه تنفسی ضرر هم داشته باشد.